

Šventasis Gralis VALENSIJOJE

ISPANIJA, XII–XIII A.

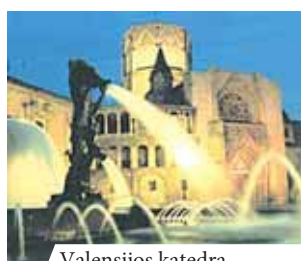
Šis brangus objektas visada buvo fantastinių istorijų ir romanų, tokių kaip Apskritojo stalo riterių legenda Anglijoje, istorijos apie Percevalį Prancūzijoje ir Parzivalį Vokietijoje XII–XIII a., centre. Jis minimas XIX a. vokiečių kompozitoriaus Wagnerio, XX a. britų rašytojo B. Cornwello kūryboje ir kitur.

Valensijos Šventoji taurė

Kelias, kuriuo keliavo Šventoji taurė

Valensijos katedra

Paskutinė vakarienė. Juan de Juarez. Prado muziejus (Madridas)

Dokumentas apie Šventosios taurės priėmimą Valensijos katedroje 1437 m.

Jono Ribera užrašo tekstas, kuriame jis patvirtina, kad „iki šiol Šventoji taurė saugoma mūsų katedroje“.

Jonas Paulius II bučiuoja Valensijos Šventąjį Gralį

Valensijos Šventasis Gralis – tai galimai taurė, kurią Jėzus per Paskutinę vakarienę su apaštalais naudojęs eucharistiniam vynui, tai yra savo Kraujui, konsekruoti ir atnašauti. Jis taip pat tapatinamas su taure, į kurią Juozapas iš Arimatėjos surinkęs ant kryžiaus kabojusio Jėzaus Kraują.

Skirtingose kalbose Gralis vadinamas įvairiai: San Greal, Holy Grail, Sangreal Anglijoje, Sanct Graal ir Saint Graal antikinėje ir šiuolaikinėje prancūzų kalbose, Gral ir Graal vokiečių kalboje. Aostano slėnio grolla leksiškai susijęs su Graliu ir panašus į lotynišką gradalis o gratalis – vaza arba stiklas.

Iš daugelio šaltinių žinome, kad, praėjus keliems šimtmečiams po Kristaus mirties, Šventasis Gralis buvo rodomas krikščionių piligrimams Jeruzalėje.

Anot Arculo, prancūzų

vyskupo, gyvenusio Šventojoje Žemėje 720 metais, pasakojimo, Jeruzalės Šventojo Kapo bažnyčioje buvo saugoma taurė, kurioje pats Viešpats konsekrovo savo Kraują.

Garbingasis Beda priduria, kad taurė buvo apsaugota tinklu ir ją buvo galima paliesti bei pabučiuoti pro angą. Niekas tiksliai nežino, kada taurė buvo išvežta iš Jeruzalės, greičiausiai – dar septintame amžiuje. Šiandien stebuklingoji taurė, iš tradicijos tapatinama su Šventuoju Graliu, saugoma ir tikintieji gali ją pamatyti Valensijos miesto katedroje esančioje gotikinėje Šventosios taurės (Santo Caliz) koplyčioje.

Šį brangų objektą sudaro skirtingos dalys:

apversta karneolinės taurės dalis yra pagrindas, kotelis praturtintas brangakmeniais, o viršutinė dalis yra taurė, ji taip pat iš karneolio. Šios dalys tyrinėtojų priskiriamos skirtingoms epochoms. Taurė yra pati seniausia, sunkiausiai datuojama ir įdomiausia dalis. Ant pagrindo yra užrašas arabų kalba, kurio interpretacija kelia abejonių. Tačiau tai galėtų būti dar vienas įrodymas datai nustatyti.

Pasak profesoriaus Salvadora Antunano, „kai žinome Šventojo Gralio taurės paslaptį, suprantame, kad joje pačioje nėra nieko slapto ar ezoterinio. Šios brangios taurės istorija susijusi su dramatiškiausiu ir didingiausiu kada nors žmonijos išgyventu įvykiu – Žodžio, tapusio žmogumi ir Eucharistija, istorija.“

Šventasis Gralis VALENSIJOJE

ISPANIJA, XII–XIII A.

*Valensijos Šventasis
Gralis – tai galimai
taurė, kurią Jėzus per
Paskutinę vakarienę su
apštalais naudojo
eucharistiniam vynui,
tai yra savo Kraujui,
konsekruoti ir
atnašauti. Ji taip pat
tapatinama su taure, į
kurią Juozapas iš
Arimatejos surinko ant
kryžiaus kabojusio
Jėzaus Kraują.*

Valensijos katedroje saugoma
brangioji monstrancija

